

Pruissische in het Saksische leger, in het jaar 1869. Toen er namelijk in Saksen behoefte was aan een flink en krachtig handelend chef voor den militairen geneeskundigen dienst, was reeds zijn naam zoo gunstig bekend, dat de Saksische regering het oog op dezen Pruissischen Oberstabs-Arzt liet vallen en hij tot chef werd benoemd. De General-Arzt Dr. Roth maakte daardoor eene promotie van kapitein tot kolonel.

Niettegenstaande dat verscheidene oudere officieren van gezondheid van het Saksische leger, voor deze, natuurlijk niet voor elkeen geschikte betrekking, gepasseerd werden, zoo bemerkte ik reeds spoedig, dat de General-Arzt Dr. Roth, niet alleen door het geheele militaire element, doch in 't bijzonder door de Militair-Arzten zelve, bemind was, en komt hem, zooals men mij mededeelde, in hoofdzaak de eer toe, dit corps gereleveerd te hebben tot hetgeen het op dit oogenblik is.

Hij zelf een doortastend man, met helderen blik, voortvarend, en met de hoedanigheden van een uitstekend docent begaafd, is de oprigter der bovengenoemde Fortbildung's Cursus, welke nog slechts sedert 1870 bestaat.

Wat nu het doel is van dezen Cursus moge uit het volgende duidelijk worden.

Terwijl de medici in Saksen voor het grootste gedeelte in Leipzig en Halle, enkele ook in andere akademiesteden van het overige Duitschland hunne opleiding ontvangen, zoo zijn de aan deze universiteiten onderwezene geneeskundige vakken, ongetwijfeld voldoende, om burger-medici van het beste gehalte te kunnen vormen; doch de vereischen voor een goed burger-medicus, zijn niet dezelfde, als die welke men voor een goed militair-arts kan stellen. Een uitmuntend civiel-medicus kan een zeer onpractisch militair-arts zijn. De vereischen voor een goed gevormd militair-arts zijn alzoo, in menig opzigt niet alleen hooger te stellen, als die voor een burger-geneeskundige, maar ook het aantal vakken, waarover zich zijne kennis moet uitstrekken is uitgebreider, dan dat, waarin de burger-medicus